

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 26T/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0022010552
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Petričko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2022:0022010552.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Daniel Petričko, PhD., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. novembra 2022 v Michalovciach, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná:

D. T., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom U. XXX,

u z n á v a s a z a v i n n ú, ž e

dňa 18.08.2022, v čase okolo 20.40 hod., v rodinnom dome číslo XXX v obci U., okres Michalovce, po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadla svojho manžela I. T. a to tak, že ho oboma svojimi rukami sotila smerom do interiérových dverí so sklenenou výplňou, pričom došlo k rozbitiu sklenenej výplne a následne k presne nezistenému počtu rezných rán na tele I. T., s dobou liečenia a dobou práceneschopnosti v trvaní 9 dní na základe vypracovaného odborného vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie a traumatológie, MUDr. Jána Džavana, pričom iná škoda I. T., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom U. XXX, okres Michalovce, a v spojení s jeho ošetrením ani D?VERE, zdravotnej poisťovni, a.s., Cintorínska 5, 949 01 Nitra, IČO: 35942436, spôsobená nebola,

t e d a

- inému ublížila na zdraví a čin spáchala na chránenej osobe - manželovi, ktorý je odkázaný na jej starostlivosť,

č í m s p á c h a l a

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.,

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, Trestného zákona, § 53 ods. 1 Trestného zákona na trest domáceho väzenia vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 53 ods. 3 Trestného zákona je obžalovaná povinná zdržiavať sa nepretržite vo svojom obydli na adrese U. XXX s výnimkou povolených dní pondelok, streda a piatok v čase od 7:00 do 12:00, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami.

Podľa § 53 ods. 5 Trestného zákona po dobu výkonu trestu domáceho väzenia môže obžalovaná opustiť svoje obydlie, mimo povolených dní uvádzaných v predchádzajúcom odseku, len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas.

Podľa § 55 ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona ukladá obžalovanej obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas výkonu trestu domáceho väzenia.

Podľa § 55 ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 4 Trestného zákona ukladá obžalovanej povinnosť zúčastňovať sa počas výkonu trestu domáceho väzenia na stretnutiach s probačným a mediačným úradníkom v intervaloch určených probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 55 ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 4 Trestného zákona ukladá obžalovanej povinnosť dostaviť sa na tretí deň po právoplatnosti tohto rozsudku k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Michalovce za účelom inštalácie technického zariadenia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce podal dňa 17.10.2022 na D. T. obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona.

V zmysle § 172 ods. 2 Trestného poriadku ak sa po vyhlásení rozsudku prokurátor aj obžalovaný vzdali odvolania alebo taký prejav urobili v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, môže sa vyhotoviť zjednodušený písomný rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie. Súd vo veci rozhodol rozsudkom dňa 24.11.2022, kde po vyhlásení rozsudku sa prokurátor aj obžalovaná vzdali práva podať odvolanie. Súd teda v zmysle § 172 ods. 2 Trestného poriadku nemusel písomne odôvodňovať rozsudok. V uvedenom prípade je však súd toho názoru, že okolnosti na strane prípadu a trestu si vyžadovali písomné odôvodnenie rozsudku, a teda nad rámec súd uvádza aj písomné odôvodnenie rozsudku.

Na pojednávaní konanom dňa 24.11.2022 obžalovaná po poučení urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinná. Následne teda súd prijal vyhlásenie obžalovanej podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a dokazovanie vykonal iba v rozsahu o treste a to výsluchom poškodeného, probačného a mediačného úradníka a prečítaním listinných dôkazov.

Svedok poškodený I. T. vo svojej výpovedi uviedol, že má celú ľavú stranu tela nefunkčnú a v plnom rozsahu je odkázaný na starostlivosť obžalovanej. V prípade, ak by obžalovaná nebola doma, nedokázal by existovať a zabezpečiť si štandardné denné úkony. Aj samotný konflikt, ktorý je predmetom tohto konania, sa stal skôr nešťastnou náhodou. Alkoholické nápoje požíva naozaj sporadicky, nakoľko požíva lieky. V prípade uloženia trestu domáceho väzenia by nemal žiaden problém, ak by bol doma znova zatvorený s obžalovanou ako manželkou.

Probačný a mediačný úradník Okresného súdu Michalovce Mgr. E. R. vo svojej výpovedi uviedol, že spoločne s technikom spoločnosti ICZ zrealizoval inštitút predbežného šetrenia s tým, že na mieste trvalého pobytu obžalovanej a poškodeného zistil, že montáž alkostanice nie je možná z dôvodu absencie signálu. Zároveň zistil, že zariadenie na určenie polohy kontrolovanej osoby (ZUPKO) je možné obžalovanej uložiť spoločne s primeranými povinnosťami a obmedzeniami. Záverom uviedol, že trest domáceho väzenia je jedinou možnou alternatívou v tomto prípade.

Zo správy o povesti obce Horovce vyplýva všeobecné hodnotenie.

Z výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaná má jeden záznam proti občianskemu spolunažívaniu.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžaloba má jeden záznam v registri trestov.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Michalovce, sp. zn. OT/58/2022 zo dňa 8. 4. 2022 vyplýva, že obžalovaná bola právoplatne uznaná za vinnú zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace výkon ktorého úlohou bolo podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Z rozkazu Okresného úradu Michalovce, odbor všeobecnej vnútornej správy vyplýva, že obžalovaná bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Zo záverečnej správy o výsledku inštitútu predbežného šetrenia vyplýva, že u obžalovanej sú splnené materiálno-technické podmienky použitia technických prostriedkov na výkon kontroly - ZUPKO.

K výroku o treste

Súd obžalovanej D. T. uložil podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, Trestného zákona, § 53 ods. 1 Trestného zákona na trest domáceho väzenia vo výmere 12 mesiacov. Zároveň obžalovanej uložil povinnosť zdržiavať sa nepretržite vo svojom obydli na adrese U. XXX s výnimkou povolených dní pondelok, streda a piatok v čase od 7:00 do 12:00, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas trestu domáceho väzenia, povinnosť zúčastňovať sa počas trestu domáceho väzenia probačných stretnutí v intervaloch určených probačným a mediačným úradníkom a povinnosť dostaviť sa na tretí deň po právoplatnosti tohto rozsudku k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Michalovce za účelom inštalácie technického zariadenia. Záverom poučil obžalovanú, že po dobu výkonu trestu domáceho väzenia, môže opustiť svoje obydlie, mimo povolených dní uvádzaných, len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas. Takto uložený trest spoločne s obmedzením a povinnosťami pokiaľ ide o druh aj výšku, súd považuje za nevyhnutné a zároveň dostatočné na dosiahnutie účelu trestu. Zároveň ide o jediný možný trest, ktorý nebude mať negatívny dopad na poškodeného, ale ani na obžalovanú.

V prvom rade súd posudzoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 36, § 37 a § 38 Trestného zákona. U obžalovanej súd vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a to, že sa priznala k spáchaniu skutku a skutok oľutovala. Obžalovaná svoje konanie už v prípravnom konaní priznala a oľutovala ho, čo následne zopakovala aj na hlavnom pojednávaní, kde učinila vyhlásenie o vine. Súd zároveň vzhliadol aj priťažujúcu okolnosť a to z mysle ust. § 37 písm. m) Trestného zákona. V prípade § 37 písm. m) Trestného zákona súd poukazuje na trestný rozkaz Okresného súdu Michalovce vo veci OT/58/2022. Týmto trestným rozkazom bola obžalovaná uznaná za vinnú a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmienčným odkladom na dobu 12 rokov so skúšobnou dobou do 9.4.2023. Obžalovaná spáchala skutok v dobe podmienčného odsúdenia, teda bola už za trestný čin odsúdená. Súd v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona neupravoval zákonom stanovenú trestnú sadzbu.

V prípade obžalovanej, ako to už bolo konštatované, išlo o spáchanie trestného činu v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia. V zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona mal teda súd obmedzené možnosti na ukladanie trestov. V prípade ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona je súd toho názoru, že uvedené ustanovenie nevyklučuje možnosť uloženia iného alternatívneho trestu, vylučuje iba možnosť uloženia trestu odňatia slobody s podmienčným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu. Postupom podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona teda zákonodarca obmedzuje možnosť ukladania trestov buď na nepodmienčným alebo na iný alternatívny trest. Uvedený názor súdu je navyše v zhode aj s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrenom v uznesení 2 Tdo/11/2015.

V zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona súd už nemohol výkon trestu podmienene odložiť na skúšobnú dobu, nakoľko obžalovaná spáchala úmyselný trestný čin v čase skúšobnej doby podmienčného odsúdenia vo veci Okresného súdu Michalovce OT/58/2022. Súd sa teda musel vysporiadať s tým, aký druh trestu v prípade obžalovanej, bude na účely potrestania, ale predovšetkým prevýchovy, tým najideálnejším trestov. V zmysle škály alternatívnych trestov, ktoré prichádzali do úvahy však súd na druhej strane musel zohľadniť aj možnosť uloženia nepodmienčného trestu.

V prípade, ak by súd ukladal nepodmienečný trest, tento by mal veľmi negatívny dopad jednak na osobu obžalovanej, ktorá doposiaľ nebola vo výkone trestu, avšak prioritne na osobu poškodeného. Ten vo svojej výpovedi jasne uviedol, že je v plnom rozsahu odkázaný na opateru práve obžalovanej. Poškodený má polovicu tela nefunkčnú a sám nedokáže realizovať väčšinu bežných denných úkonov. Obžalovaná je teda jedinou osobou, ktorá mu dokáže poskytnúť súčinnosť a pomoc pri životne dôležitých úkonoch a potrebách.

Súd mal pri úvahe o uložení trestu, obmedzené portfólio možností a vylúčil možnosť uloženia nepodmienečného trestu. Do úvahy teda prichádzali iba 3 druhy trestov, ktoré mohol obžalovanej uložiť. Jednalo sa o trest povinnej práce, peňažný trest alebo trest domáceho väzenia. V prvom rade je potrebné poukázať, na všeobecnú prevenčnú činnosť pri trestaní páchatelov. Trest má mať charakter prevencie pre samotného páchatela, aby v budúcnosti nepáchal trestnú činnosť. Na druhej strane má aj ochrániť obeť trestného činu od toho, aby neprichádzala do kontaktu s páchatelom trestnej činnosti. V uvedenom prípade, ako to bolo vyššie uvedené, súd vychádzal z možnosti uloženia iba troch druhov trestov. V prípade trestu povinnej práce je súd toho názoru, že v uvedenom prípade je obžalovaná osobou, ktorá podstatnú časť svojho času venuje starostlivosti o poškodeného. V prípade, ak by súd uložil trest povinnej práce, obžalovaná by musela istý výmer hodín odpracovať mimo obydlie. Tým by čiastočne mohla byť obmedzená starostlivosť o poškodeného. V prípade možnosti uloženia peňažného trestu je súd toho názoru, že v uvedenom prípade nie sú splnené podmienky na uloženie tohto druhu trestu. V prípade peňažného trestu je možné pristúpiť k jeho uloženiu len vtedy, ak je zrejmé, že bude vymožiteľný. Obžalovaná má mesačný príjem vo výške okolo 495 EUR. Uvedená suma je sumou, ktorá je ešte nižšou sumou ako je aktuálne minimálna mzda. Táto suma musí pokrývať starostlivosť o domácnosť a takisto aj o poškodeného. V prípade uloženia peňažného trestu by tento mohol spôsobiť dve negatívne situácie. Prvou by bola nevymožiteľnosť s následnou premenou trestu na nepodmienečný trest. Druhou by mohla byť druhotná platobná neschopnosť bežných nákladov spojených s domácnosťou. Súd teda pristúpil k uloženiu trestu domáceho väzenia ako jediného najideálnejšiu a najvhodnejšieho trestu pre daný prípad.

V prvom rade v prípade trestu domáce väzenia je potrebné uviesť, že tento druh trestu má chrániť obeť trestného činu od páchatela trestného činu. Súd pred rozhodovaním vo veci zrealizoval prostredníctvom probačného a mediačného úradníka inštitút predbežného šetrenia. Práve inštitút predbežného šetrenia mal zistiť možnosti uloženia takéhoto trestu, stanovisko poškodeného ako obeť trestného činu a zároveň pohľad probačného a mediačného úradníka na možnosti uloženia takéhoto trestu. Súd, aj napriek vyhláseniu obžalovanej o vine, vykonal na hlavnom pojednávaní výsluch poškodeného a probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Michalovce čo do trestu. Poškodený sám vo svojej výpovedi uviedol, že v prípade uloženia trestu domáceho väzenia by nemal žiaden problém s jeho uložením. Ako to už bolo vyššie uvádzané, poškodený je odkázaný na starostlivosť od obžalovanej. Aj probačný a mediačný úradník Okresného súdu Michalovce vo svojej výpovedi potvrdil, že v prípade uloženia takéhoto druhu trestu, bude tento trest jediným možným riešením uvedeného prípadu. Súd sa teda stotožnil s týmito závermi, osvojil si a utvrdil sa v tomto závere, že aj napriek tomu, že dôjde k neustálemu stretu medzi páchatelom teda obžalovanou a obeťou teda poškodeným, ktorí budú musieť zotrvať spoločne v jednej domácnosti, je tento druh trestu v záujme vyššieho spoločného dobra. V prípade uloženia akéhokoľvek iného druhu trestu by totiž mohlo nastať, že poškodený bude ešte vo väčšej miere poškodeným najmä tým, že príde o osobu, ktorá mu poskytuje 24 hodinovú starostlivosť a súčinnosť pri bežných životných funkciách. To súd v žiadnom prípade nechcel dopustiť a uložil trest domáceho väzenia vo výmere 1 rok.

Súd však nemôže opomínať aj fakt, že spáchanie trestného činu obžalovanou došlo pod vplyvom alkoholu. Tej uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas trvania trestu domáceho väzenia a to z toho dôvodu, nakoľko alkohol bolo spúšťacím mechanizmom celého skutku. Zároveň súd umožnil obžalovanej, aby vo vymedzených dňoch, t. j. pondelok, streda a v piatok v čase od 7:00 do 12:00 mohla opustiť obydlie za účelom zrealizovania životných potrieb týkajúcich sa chodu domácnosti a starostlivosť o poškodeného. V tomto čase bude teda možné, aby obžalovaná opustila obydlie najmä za účelom návštevy lekára spoločne s poškodeným, nákupov či realizovaní základných životných potrieb spojených s fungovaním domácnosti. V prípade záujmu o opustenie domácnosti v iných časoch, ako má obžalovaná uvedené, tak môže urobiť jedine so súhlasom probačného a mediačného úradníka. Rovnako súd uložil obžalovanej povinnosť dostaviť sa na tretí deň po právoplatnosti tohto rozsudku, k probačnému a

mediačnému úradníkovi Okresného súdu Michalovce za účelom inštalácie technického zariadenia. Uvedená povinnosť je jednorazovou povinnosťou, ktorej splnenie podlieha začiatok výkonu trestu domáceho väzenia. V intervaloch určených probačným a mediačným úradníkom bude obžalovaná rovnako povinná zúčastňovať sa aj na stretnutiach v rámci trestu domáceho väzenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Michalovce. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.